

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום ששי | ט תמוז | פרשת חוקת

מס' התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעוה"ש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

גלון מס'
275

דבר המערכת (בהמשכים)

ראה ראינו שערווריה נוראה קול ענות החוברת שנדפסה מתשובות דברי כזב ומרמה שחיברה רב החובל מעי"ת צנעה אשר בתימן רבתי, ושמו י'חיא ב'ז ש'למה קפא"ה יבש, ויבשה משנתו, לדבר בלעגי שפה על דברי הזוה"ק והמקובלים באופן נורא מאד ר"ל, ובה הוציא כל רוחו והראה זחיחות דעתו עליו נגד גאוני ואדירי עולם אשר עמוד בית ישראל נשען עליהם, מדור דור ועד היום, והולכים כל בית ישראל לאורם בביאורי התורה והמצוה וקבלו כל ישראל דבריהם כתורה מסיני באין פוצה פה, והם אשר גילו ברוה"ק שעליהם ליחידי סגולה את הנסתר בתוה"ק, והפיצו אור הגנוז אשר מכוסה בתוה"ק, שאין להם ביאור כ"א ע"ד הנסתר והגדילו את כבוד התוה"ק וברכו כל ישראל ברוך שחלק מחכמתו ליראיו, ומעת התפרסמו סודות התורה ע"י גילוי הזוה"ק הוסיפו בני ישראל קדושה על קדושתם וקבלו עליהם כמה חומרות ופרישות וטהרה ולא באו לידי זלזול ח"ו אפילו על סייג קטן של תורה ושל דבריהם, כידוע.

ואם אמנם שקודם לרב החובל הזה נמצאו אחדים חכמים גדולים בתורה ויראה שכתבו איזה דברים שנראה שהם פקפקו על דברי זוה"ק, בכל זאת לא יצאו נגדו בזלזול גס כהיב"ש הזה, ולדוגמא נזכיר פה מה שכתב הגאון החריף מוהר"ר משה קוניץ ז"ל בספרו הנחמד הנק' בן יוחאי, שכתב על דברי הגאון האדיר מהרש"ל ז"ל וז"ל אפס החריף הגדול מהרש"ל ז"ל בתשובתו (סי' צ"ח) סר מדברי המקובלים את ספר הזוה"ק לא בעבור שלא האמין ח"ו שספר הזוה"ק איננו מרשב"י וסיעתו הרי בעצמו כתב שם שחברו רשב"י ובוזה אינו מסופק אמנם בחומו כתב לדעתו לפי שלא פסקינן בכל הש"ס כר"ש, ה"נ לית הלכתא כוותיה, בברכת תפלין של יד בישיבה ובמה שאוסר להניחם בחוה"מ ע"ש, אך גם הוא לא עמד על דעתו ולא קיים מאמרו, אכן הנהו בגבהו עומד שחוח בקידה ורתת בהעתיקו דברי הזוה"ק האלה בספרו יש"ש (ביצה פ"א סי' נ"א) וז"ל בודאי יש עון גדול להניח תפלין בשבת וי"ט ובזוהר כתב שחייב מיתה וגדולה מזו כ' דהמניח תפלין בחוה"מ חייב מיתה ואף שהפוסקים לא הביאו דין זה מ"מ מה לנו להכניס עצמנו בספק עונש וכו' ע"ש, בא לשונו ממש כלשון שכתב הב"י (א"ח סי' ל"א) דעליה קפליג בתשובתו הנ"ל, ע"כ לשונו של הרב הנ"ל ובאריכות קצת ע"ש בספרו בן יוחאי צד קכ"ח, גם מה שיצא הגאון הגדול הרב יעב"ץ ז"ל נגד הזוה"ק בספרו מטפחת ספרים, כבר השיבו במענות ומטפחות הגאון הנ"ל בספר בן יוחאי אשר בו הראה עוצם כחו.

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

המתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כתוב: שמע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

השומר ברית כאילו קיים כל התורה, והפוגם בברית כאילו עבר על כל התורה כולה

סיבה שניה: על ידי שנעשה "מנהג" אותיות "גהנם" שהבחורים והבתולות בוחרים בעצמם את זוגם בלא שאלת הוריהם, ועל כן ילכו יחד נערים עם בתולות לשוח ולטייל, ובפרט אחר האירוסין אז אינו זז ממנה ולבו גס בה ומתלוצץ עמה ומשחק עמה ועל כן בא לידי קישוי אבר ולידי הוצאת זרע לבטלה כידוע. ואיך יכולה להיות לו הצלחה בזיווג זה אם על ידי זה במקום תיקון פגם הברית הוא פוגם כל כך שעובר על ידי זה על כל התורה כולה כלשון הזוהר כאלו משקר בכל אורייתא כולא **לט**, כדכתיב (ישעיה כ"ד) עברו תורות הפרו חוק, רצה לומר **אם הפרו חוק הברית שנקרא חוק כאלו עברו על כל התורות.**

החורבן הנורא: בתולות עובדות באָפּיס ובבתי חרושת

סיבה שלישית: על ידי שאכשיר דרי והבתולות יודעות בכל מלאכת קאמפיוטער (מחשב), אינטערנעט ושאר מלאכות כהנה והמה עוסקות במלאכתן באָפּיס (משרד), בבתי חרושת ובבתי החנויות הגדולים, ויושבות יחד עם בחורים רווקים קלים ורקים, ובאים לאָפּיס סעיל"ס לייט (סרטורים) מתועבים וממלאים פיהם בשחוק ונבלות הפה

(לט) איתא בתיקוני זוהר (תיקון ס"ו) מאן דעאל זרעיה בנדה גויה זונה שפחה [בשג"ז] כאלו מערב מה דאפריש הקדוש ברוך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים מי נדה למי דכיא, דהא אסור והא מותר דא כשר ודא פסול דא טומאה ודא טהרה, אלין אינון שיתא סדרין דאתיהיבת בהון משנה לאפרשא בין טוב לרע. ושם בזוהר (ויקרא דף י"ג, ועיין זוהר פרשת שמות דף ג' ע"ב, ועיין עוד בתיקונים דף צ"ח ע"ב, ובתיקון מ"ו פ"ג ב') **מאן דמשקר בהאי ברית כאלו משקר בכל אורייתא כולא.** (זוהר ויקרא נ"ב).

[פירוש זוהר: ומי שמכניס זרעו בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה זונה), כאילו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים וכו', שהם (מים למים) מי נדה (מים סמאים, שמשם שורש העריות) למים טהורים (שמשם זרע קודש) שזה אסור וזה מותר אלה הם ששה סדרים שנתנה בהם המשנה להפריש שערב אותם אדם ודורות שבאו אחריו].

ויש לרמז בזה פסוק (שמות י"ב) "ושמרתם את הדבר הזה בגי' תרי"ג עם הכולל ובגי' ברית זה המילה, לרמז, שאם שמר את הברית כאלו מקיים כל התורה ואם פוגם בברית כאלו משקר בכל התורה. מאן דחמיד אתתא אחרא כאלו אעבר על אורייתא כולא. ברם לא אית מלה דקיימא קמי תשובה. (זוהר ויקרא ע"ח ב'). [ועיין עוד תיקוני זוהר תיקון מ"ח. זוהר פרשת נח דף ס"ב עמוד א'. פרשת ויחי דף רי"ט עמוד ב'. פרשת ויקהל דף רי"ד עמוד ב']. ואורייתא אקרי ברית וקודשא בריך הוא אקרי ברית והאי רשימא קדישא (מילה) אקרי ברית (זוהר ויקרא דף ע"ג). כל מאן דנטר האי ברית דעלמא אתקיים עליה אקרי צדיק (זוהר בראשית דף נ"ט).

המשך בעלון הבא

היוצא מכ"ז דהרבה שקדה תורתנו הקדושה על צעב"ח, ולא לחנם אמרו חז"ל (ברכות פ"ה) דהאומר "על קן צפור יגיעו רחמיך" משתקין אותו כי עושה מדותיו של הקב"ה רחמים דמדאנו רואין גודל מדת רחמנותו על כל בע"ח כמ"ש ורחמיו על כל מעשיו, ה' מקום לטעות בזה, והוצרכו רבותינו ז"ל להוציאנו מדעת זו, ואל תקשה דא"כ האיך שייך להטעים טעם סכין פגימה משום צעב"ח והלא הוא ממש כאומר על קן צפור, המעיין היטב ברמב"ן פ' תצא עה"כ כי יקרא קן צפור ימצא מרגוע לנפשו, בשפתותיו הנוטפים דבש וצופים. ואכמ"ל.

וגם לענין כפרות של עוה"כ יש להתאונן הרבה מטעם דברי החינוך (לבד מהנשנה כבר בד' הפוסקים) הלא מבואר בכתבי האריז"ל דכל ענין סיבוב הכפרות ושחיתתן כדי להמתיק הגבורות ולעורר הרחמים, ומקפידין לעשותה באשמורת שאז הרחמים גוברים כמבואר במט"א תר"ד ס"ג, והא לך מ"ש בשעה"כ להאריז"ל דף ק' ע"א וז"ל: "זמן שחיתתו הוא בליל עוה"כ באשמורת קודם עה"ש אחר סליחות וסוד הדבר הוא לכפות הדינים כי הנה התרנגול... ואפ"ה אינם נמתקים אלא באשמורת הבוקר שהוא עת רצון והרחמים גוברים אז וכו' עכ"ל. וכ"כ בפע"ח שער כ"ז פ"א, וכ"כ השל"ה והב"ד מ"א סי' תר"ה סק"א. ע"ש.

וא"כ אם מעמיסין על השו"ב ומצטרך למהר במלאכת שמים ועי"כ אינו יכול לבדוק הסכין בדיקה הוגנת ואם ח"ו הסכין פגומה אפילו מצאו פגום אחר כמה שחיתות ולא בא לידי מכשול אכילה, הכי מכשול צעב"ח דבר קטן הוא אתמהה, ובפרט אחר שכל עיקר הכוונה במעשה זו להגביר הרחמים, והאיך יתגבר הרחמים אחר שכל שחיתת הכפרות הוא צער אחר צער.

ועוד נ' להוסיף עפ"מ המבואר בספרי חיים טעם לשבח למעשי הכפרות דענין שחיתת עופות ע"י שוחטים יראים וכשרים באופן נכון ומועיל הוא תועלת גדול יום הדין העומד לקראתנו דידוע מס' המקובלים שאם המעשה נעשה באופן המוכשר עולין כל ניצוצין קדישין השרויין בתוך הבע"ח למקומן הראוי וכ' החיד"א במחז"ב סי' ח"י דמה"ט יזהר ג"כ השוחט שלא להטריף עוף בכדי שלא להתאכזר על ניצוצי קודש הממתינין לתיקונם.

ומה"ט המנהג לעשות סדר כפרות כדי לעורר מדה עילאה באותה המדה שאנו נוהגין בה, וכשם שאנו עסיקין לרחם על ניצ"ק שאין אנו מכירין רק בתורת מדת הרחמים שהוא מדת זרע ישראלי כן ירחם הקב"ה עלינו אף אם ח"ו אין אנו כדאין שיתרחם עלינו, מ"מ מתפללין ומבקשין שיגולו רחמיו על מדותיו ויתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

ח | תביעה ז'

לא מעבירות מסוג אחר. ועוד צריך להבין מדוע העון של האוכל שאינו כשר חמור בהרבה מכל ה"לא תעשה'ס" האחרים.

ואפשר לבאר דהנה הרמ"א כותב (ביורה דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית (גויה) על פי ההלכה כשר (לתת "חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשתות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמטם את הלב, ומחזיר בילד טבעים רעים, והרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות קי"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד והם מאבדים את המדות היהודיות של ביישנים ורחמנים.

שאלות ותשובות בענין כשרות אצל ילדים קטנים

א

מהיכן יודעים שגם אצל ילדים קטנים חייבים להחמיר על הכשרות - בדיוק כמו אצל מבגרים?

בדיוק הפוך, אצל ילדים קטנים חייבים להיות הרבה יותר זהירים בענין אכילתם, יותר מאשר אצל מבגרים, כך למד איתנו הגאון והצדיק רבה של שאפראן זי"ע, כשהוא הסביר לנו עד כמה חשוב ונחוץ הענין כשבונים את היסוד של עצמות וגוף הילד, שהוא חייב להיות בכשרות, כי כשהחליקה של מאכילים באסור, הרי הוא נבנה באסור וכל היסוד שלו אסור (ראה פ"ב אות ג'). כידוע מסר רבה של שאפראן נפשו בענין זה, וממילא מובן מדוע כל תלמידיו חייבים לנהוג על פי הוראותיו, כמו כל כלל ישראל, כי הוא היה נמנה על טובי מורי ההוראה ומורי הדרך עוד בדור הקודם, בדיוק כפי שהדבר נראה בספריו הקדושים, וכפי שידוע, הצדיקים מן הדור הקודם אמרו עליו דברים גדולים.

ב

היכן הם המקורות בשלחן ערוך שהנזק לגוף ולנשמה של הילד הוא במאכלות אסורות?

אנו רוצים להעתיק כאן את הלשון של הרבנים והפוסקים המפרסמים.

א. מובא בשלחן ערוך (אורח חיים סי' שמ"ג ס"א) כשרואים ילד קטן אוכל נבלה או אסורים אחרים, למרות שבית דין אינו מחייב להפריע לו, האבא פן מחייב (בגלל מצות חנוף) לנזף בו

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

י | פרק ב צער בעלי חיים

כתיב בענין בלעם (כמדובר כב לב) על מה הכית [את] אתונך, וכנגד שאמר לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך (שם שם כט), לכן נהרג בחרב. ואנה הוזהר, שהרי בכני נח לא מצינו ורדו. לאדם שלא הותר לו בשר תאוה נתנה לו רדייה, אבל לכני נח שהתיר להם בשר תאוה, לא נתנה לו רדייה. ד"א למה מן הדין אין לרדות בעבדים ובהמות כשאינם פושעים ואין להטריחם על הנם, אלא בערב שבת ובעי"ט כדי להכניסם מבעוד יום לביתו, כתיב [דכתיב] (דברים יג יח) ונתן לך רחמים ורחמך, ר' יהודה אומר משום רבן גמליאל הרי הוא אומר ונתן לך רחמים ורחמך הרי סימן זה מסור בידך, כל זמן שאתה רחמן רחמו עליך:

ח. ועתה אני שומע הפרוז יוצא בכל הרקיעים בגזרת עירין פתגמא שיבוא ארבה כבד על כל סביבות צפת ויאכלו כל התבואה מגדיש ועד קמה ועד פרם וזית. לכו מהרו ושלחו לו צדקה אולי נוכל לבטל הגזרה בעזרת האל. ותקף ומיד נתנו כל אהד ואהד פנדבת לבו ולקח האר"י ז"ל המעות ונתן המעות ליד תלמידיו רבי יצחק הכהן, וצוה שימחה לילף לבית ר' יעקב אלטרו"ץ לתן לו המעות.

וכן עשה ר' יצחק הכהן והלך במהירות ובקריאות לבית ר' יעקב אלטרו"ץ ומצא אותו בוכה ומתחנן לפני פתח ביתו, אמר לו רבי יצחק למה אדוני בוכה, והשיב לו ר' יעקב הנזכר לעיל שנשברה לו חבית של מים ואין לו שום פרוטה לקח אחרת במקומה ואינו יודע מה לעשות מרב הצער של דלות ועניות, מיד נתן לו ר' יצחק הכהן אותן המעות ושמח שמחה גדולה וברך אותו.

נתבטלה הגזרה ואין עוד מה לחשוש

ט. כשהזכיר ר' יצחק הכהן אצל רבו האר"י ז"ל אמר האר"י ז"ל, נתבטלה הגזרה ואין חשש בה עוד. ובעודם מדברים התחיל לנשב רוח גדול מאד שנשא הארבה עד אין מספר ונבהלו התלמידים והשיב להם האר"י ז"ל אל תיראו שפגור בטלה הגזרה, וכן היה שהיו פלם פורחים לים הגדול ושם נטבעו ולא נשאר במדינה עד אהד"ע עד כאן לשונו.

אזהרה לעזור לעניים

י. ומכאן אזהרה גדולה לכל בני ישראל שיתנו השגחה פרטית על עניים ואביונים אשר נקראו מאינו תביריו והקדוש ברוך הוא מדוריה תדיר גפניהו ושורה בתוכם.

וכבר אמרו רבותינו זכרונם לברכה, הנותן פרוטה לעני מתברך בששה ברכות, והמפסידו בדברים מתברך ב"א ברכות. פי לב העני תמיד נאנח מחסר השגת ידו למלאות חפץ נפשו שחפץ גם כן לקבל טובה והיא רחוקה ממנו. יא. בהגיע עת זמן הקור הצנה והעשיר ביתו הוא מכסה היטיב, ויושב כשר בבית החורף ותנור שלו חם, והעני לא די שיש לו דירה מלא נקבים אף אין לו מעות במה לקנות לו עצים, ומבלתי יכולת להתחמם נפשו פראוי והקריירות משבר נפשו וגופו ונפשות אנשי ביתו. ובעת הגשם דלף טורד ושופך מים על צוארו, וכל ימי עני הוא בצער יום ולילה הוא. ואנשי ביתו המה נאנחים ואף על פי כן מקבלים עליהם הכל באהבה.

יב. ובעת פניסת השבת יום טוב הוא העת להתענג במאכלים ובמשקים ובכסות נקיה, והעני הוא חסר לחם מכל ועל פלם העני נותן שבת והודיה. העשיר הוא משדף את בניו ובנותיו לאשר ישר בעיניו, והעני מבלתי יכולת מוכרח לעשות שדוף באשר ימצא אף לאיש בור, ואין בו שום ריח תורה וריח יראה, וכאלו כופתה ונתנה בפני הארי ואין מה גידו להושיע לבתו ועיניו רואין אף שהבור מפה בכל יום ויום את בתו וסבלת יסורין, ומי יוכל לעלות על הקרב כל התמרורים וכל הצער שהעני סובל.

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

ועתה משנתקיימו האותות אשר הצבתי לעצמי, אלך ואחפש את הרב מסאסוב".

היהודי קונה אחוזה בדרך פלא

מבלי להתעכב יצא האברך בדרך לעיר הסמוכה כשכספו עמו. בהגיעו לככר העיר ראה אנשים רבים עומדים ליד בית אחד. "לשם מה התקהלות זו?" שאל את אחד הנאספים. "האינך יודע?" - השיב לו האיש - "בית המשפט הוא בית זה, והיום תהיה כאן מכירה פומבית של אחוזה אחת. בעל האחוזה מת ויורשיו אשר פשטו את הרגל מעוניינים למכרה כדי לכסות במכירה את חובותיהם". סקרן היה האברך ונכנס גם הוא לבית המשפט. לאחר שעה קלה של צפיה יצא איש אחד והכריז על מכירת האחוזה, מי שירבה במחיר יזכה בה, הכריז בקול גדול. לא רבים היו הקופצים על המציאה. רק פריצים אחדים מכפרי הסביבה רצו לקנותה. כל אחד מהם הוסיף על ההצעה שהציע חברו לפניו עד אשר הגיעו לסכום שאיש לא רצה להוסיף עליו עוד. ברגע זה עלה בדעתו של האברך להשתתף גם הוא במכרז. נגש אל הכרוז, הוסיף את שמו ברשימת המעוניינים באחוזה ומששמע מה הוא הסכום הסופי אשר הוצע תמורתו עמד והוסיף עליו דינרים אחדים. מי הוא החצוף הזה. תמחו הפריצים, והפריץ שחשב כי הנה תהיה האחוזה לו ולבניו אחריו מיהר להגדיל את הסכום. האברך לא נרתע והציע סכום גבוה יותר. ראו הפריצים כי מתחרה רציני לפניהם והחליטו להוסיף עוד ועוד למען יצא היהודי החצוף מן המשחק. אלא שיצר המשחק נתעורר בלב האברך ואף כי לא היה בידו גם חלק קטן מהסכום שבו

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

פב

מאשר בתודה קבלת הספר "שחיטת בשר כהלכתה". שש אנוכי עליו כמוצא שלל רב. מה נעים ומה נאה עבודה קדושה וחשוב שעשה המחבר ואשר הקורא יכול לרוץ בו. יעביר נא כב' את הוקרתי המלאה לעושה בקודש.

בברכת התורה דוד א' חלמיש הרב המקומי גבעת עדה

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

הרידב"ז והכשרות

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET
www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm